

ХОЧ В ДВАДЦЯТЬ ПЕРШОМУ СТОЛІТТІ...

Підкреслює готичний стиль,
Сучасність й давнину єднає,
В своєму кепі, наче шпиль
Собору, голову здімає.

Таких би нам, як Шарль Де Голль,
Хоч в двадцять першому столітті!
Стрункий, подібний до тополь,
Вождь із повагою й в розквіті.

За ним, я впевнений, пішли б
В вогонь і в воду українці,
За розум врешті узялись
Усі разом, не поодинці.

Бо без поводиря ніхто
Не зміг ніколи обійтися,
Без нього у глухий куток
Шляхи вели, щоб там сплестися.

Коли ж появиться такий,
Навколо нього всім за руки
Зв'язатись слід в клубок чіпкий,
Тримаючись його науки.

А може він є й серед нас?

От нам би лідера такого,
Щоб голова, як Монпарнас,
Указувала б нам дорогу.

І ось до нас де Голль іде,
Немов спускається по сходах,
Але кого він поведе?
Ми не готові до походу...

Бо нам, аби щось руйнувать –
Перейменовуєм, скидаєм,
Себе не вмієм вгамувать
То ж не будуєм, а ламаєм.

В Європу хочемо іти,
А треба вчитися в Європи,
Та треба нам вождя знайти,
Без нього ми пітекантропи.

Дата написання вірша: 2022-10-13